

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
КОНСТИТУЦИОНЕН СЪД

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

София, 22 април 2010 г.

Конституционният съд в състав:

Председател: Евгени Танчев

Членове: Емилия Друмева
Владислав Славов
Димитър Токушев
Благовест Пунев
Пламен Киров

Красен Стойчев
Георги Петканов
Ванюшка Ангушева
Цанка Цанкова
Стефка Стоева

при участието на секретар-протоколита Гергана Иванова разгледа в закрито заседание на 22 април 2010 г. конституционно дело № 9/2010 г., докладвано от съдията Емилия Друмева.

Конституционният съд е сезиран от омбудсмана на Република България на основание чл. 150, ал.3 от Конституцията. Делото е образувано на 25.03.2010 г. Производството е по чл. 149, ал. 1, т. 2 и т. 4 от Конституцията.

Оспорени са чл. 519 и чл. 520 от Гражданскопроцесуалния кодекс /ГПК, обн. ДВ, бр. 59 от 2007, посл. изм. ДВ, бр. 13 от 2010 г./ : „Чл. 519. (1) Не се допуска изпълнение на парични вземания срещу държавни учреждения и общини.

10

(2) Паричните вземания срещу държавни учреждения и общини се изплащат от предвидения за това кредит по бюджета им. За тази цел изпълнителният лист се предявява на финансовия орган на съответното учреждение. Ако няма кредит, висшестоящото учреждение предприема необходимите мерки, за да се предвиди такъв най-късно в следващия бюджет.

Чл. 520. (1) Не се допуска изпълнение върху средствата по банковите сметки на бюджетно субсидирани заведения, постъпили като субсидия от републиканския бюджет.

(2) Изпълнението на парични вземания върху друго имущество - частна собственост на длъжниците по ал. 1, се извършва по правилата на този дял.”

Уредбата на чл. 519 и чл. 520 от ГПК е от първоначалната редакция на кодекса, изменена и допълнена последващо със Закон за изменение и допълнение на ГПК /ЗИД на ГПК, обн. ДВ, бр. 13/2010 г./. Първоначално /ГПК, ДВ, бр. 59 от 2007 г., в сила от 1.03.2008 г./ уредбата на чл. 519, ал.1 не допуска изпълнение на парични вземания срещу държавни учреждения, а по отношение на общините, съгл. чл. 520, ал.1 недопускането на изпълнение е */само/* върху средствата по банковите им сметки, постъпили като субсидия от републиканския бюджет. Със ЗИД на ГПК /ДВ, бр. 13 от 2010 г./ в ал. 1 и 2 на чл. 519 е добавено „и общини”, с което недопускането на изпълнение на парични вземания се разпростира и спрямо общините, наравно с държавните учреждения. Със същия ЗИД на ГПК, в ал. 1 на чл. 520 съответно се заличават „общини”, след като в изменената ал.1 на чл. 519 срещу общините въобще не се допуска изпълнение на парични вземания, а не само срещу държавната им субсидия, както е преди изменението.

Иска се Конституционният съд да установи противоконституционността на чл. 519 и чл. 520 от ГПК като разпоредби,

11

нарушаващи права и свободи на гражданите и конкретно чл. 17, ал.3, чл. 19, ал.1 и 2, чл. 57 и чл. 121 от Конституцията. Иска се също съдът да се произнесе дали посочените оспорени текстове на ГПК съответстват с чл. 17, ал.1 /посочен като несъществуващ чл. 77/ от Хартата за основните права на Европейския съюз, с чл. 6, § 1 от Конвенцията за защита правата на човека и основните свободи и с чл. 1 „Защита на собствеността” от Допълнителния Протокол към същата конвенция.

Производството е във фазата по допустимостта на искането.

Съдът констатира, че е сезиран с искания, които са в правомощията на Конституционния съд по чл. 149, ал. 1 т. 2 и 4 от Конституцията. Сезирацият субект обаче – омбудсманът на Република България, за разлика от възможните сезиращи субекти по чл. 150, ал.1, изречение първо на Конституцията, е компетентен съгласно чл. 150, ал.3 от Конституцията да сезира Конституционния съд само за установяване противоконституционност на закони, не и за съответствието на закони с международни договори, по които Република България е страна, поради което настоящето искане на омбудсмана по чл. 149, ал.1, т.4 на Конституцията не е допустимо.

Относно искането за установяване противоконституционността на чл. 519 и чл. 520 от ГПК съдът констатира, че изискванията на Конституцията, на Закона за конституционния съд /ЗКС/ и на Правилника за организацията и дейността на Конституционния съд са спазени и приема, че искането в тази му част е допустимо.

С оглед предмета на делото и допустимото искане съдът счита, че следва да бъдат конституирани като заинтересовани страни Народното събрание, Министерският съвет, министърът на правосъдието, министърът на икономиката, енергетиката и туризма, министърът на финансите, министърът на регионалното развитие и благоустройството, Върховният касационен съд, Арбитражният съд при Българската Търговско-промишлена Палата, Арбитражният съд при Българската Стопанска

Камара, Асоциацията на държавните съдебни изпълнители в България, Камарата на частните изпълнители, Нотариалната камара, Съюзът на юристите в България, Висшият адвокатски съвет, Националното сдружение на общините, Български адвокати за правата на човека и Асоциацията за европейска интеграция и права на човека.

По изложените съображения и на основание чл. 149, ал. 1, т. 2 и 4, чл. 150, ал.3 от Конституцията и чл. 19, ал.1 от ЗКС, Конституционният съд

О П Р Е Д Е Л И :

1. Допуска за разглеждане по същество искането на омбудсмана за установяване противоконституционността на чл. 519 и чл. 520 от ГПК /обн. ДВ, бр. 59 от 2007, посл. изм. ДВ, бр. 13 от 2010 г./.

2. Отклонява като недопустимо искането на омбудсмана Конституционният съд да се произнесе за съответствието на чл. 519 и чл. 520 от ГПК /обн. ДВ, бр. 59 от 2007, посл. изм. бр. 13 от 2010 г./, с чл. 17, ал.1 /посочен като несъществуващ чл. 77/ от Хартата за основните права на Европейския съюз, с чл. 6, § 1 от Конвенцията за защита правата на човека и основните свободи и с чл. 1 „Защита на собствеността” от Допълнителния Протокол към същата конвенция.

3. Конституира като заинтересовани страни по делото Народното събрание, Министерския съвет, министъра на правосъдието, министъра на икономиката, енергетиката и туризма, министъра на финансите, министъра на регионалното развитие и благоустройството Върховния касационен съд, Арбитражния съд при Българската Търговско-Промислена Палата, Арбитражният съд при Българската Стопанска Камара, Асоциацията на държавните съдебни изпълнители в България, Камарата на частните изпълнители, Нотариалната камара, Съюза на юристите в България, Висшия адвокатски съвет, Националното сдружение на общините, Български адвокати за правата на човека и Асоциацията за европейска

интеграция и права на човека, на които да се изпратят копия от искането и от определението, с възможност в 20 дневен срок да представят писмени становища и доказателства.

На вносителя на искането да се изпрати копие от определението.

Председател: Евгени Танчев

Членове: Емилия Друмева

Владислав Славов

Димитър Токушев

Благовест Пунев

Пламен Киров

Красен Стойчев

Георги Петканов

Ванюшка Ангушева

Цанка Цанкова

Стефка Стоева